

Underbilag 1.

Den faste Voldgiftsret.

København, den 22. November 1933.

Til Socialministeriet.

I Anledning af det i Folketinget den 31. Oktober d. A. fremsatte Forslag til Lov om Mægling i Arbejdsstridigheder tillader Den faste Voldgiftsret sig enstemmigt at henstille, at 2det Stykke, 1ste Punktum, i Forslagets § 10: „Sager om Overtrædelse af denne Lovs Bestemmelser paadømmes ved Den faste Voldgiftsret“ udgaar.

Den faste Voldgiftsrets Omraade er efter gældende Lov Paakendelse af faglige Divergenser mellem Arbejdere og Arbejdsgivere, og Retten er sammensat med denne Opgave for Øje. Den foreslaaede Udvidelse af Rettens Kompetence til ogsaa at paakende visse Straffesager synes ikke særlig paakrævet, da de almindelige Domstole maa antages at være fuldt egnede til at paadømme disse Sager og efter gældende Lovgivning i vidt Omfang paakender Sager om Overtrædelse af Hemmeligholdelsespligt i særlige Forhold. Retten mener, at det ikke vil styrke den Tillid, som er den nødvendige Betingelse for, at Retten kan opfylde sin almindelige Opgave, at Straffesager med Straf af Bøder og Hæfte indtil 3 Maaneder henlægges under dens Kompetence.

I øvrigt bemærkes, at ifølge § 8 i Lov Nr. 536 af 4. Oktober 1919 er den for borgerlige Sager for Underret gældende Rettergangsmaade anvendelig i Sager for Den faste Voldgiftsret, medens Retsplejelovens fjerde Bog om Strafferetsplejen ikke gælder for Voldgiftsretten, hvad der maatte være nødvendigt, dersom visse Straffesager skulde henlægges til Voldgiftsretten. Af Henlæggelsen vilde ogsaa følge, at de paagældende Sager i Modsætning til andre Straffesager udelukkedes fra Anke til højere Instanser.

P. R. V.

V. Topsøe-Jensen.